

THALLIUM

SULFAAT

? Gaat U ook zo

met vergif om ?

Nog altijd wordt bij het verdelgen van de bruine rat (*Rattus norvegicus* Berkenhout) in te veel gevallen thalliumsulfaat gebruikt: korrels, vloeistof of pasta (Zelio-pasta).

De toepassing ervan voor dat doel is als regel geheel onnodig en bovendien nauwelijks meer verantwoord. Onnodig omdat de cumarine-preparaten bij juiste toepassing feilloos werken, veel beter dan thallium. Niet verantwoord, omdat thalliumsulfaat een zeer zwaar vergif is.

Het onvoorzichtige gebruik van dit middel eist elk jaar slachtoffers, waaronder ook kinderen.

Om ongelukken vragen

Enkele voorbeelden uit de praktijk, verzameld door onze rayon-ambtenaar, de Heer D. P. Kempe. Hij tekende hierbij aan: „op veel plaatsen wordt thallium nog gebruikt en veelal kent men de gevaren niet”.

Het lijstje van „onvoorzichtigheden” kan bijna ongelimiteerd worden uitgebreid.

- * Op een verjaardag werden de gasten 's avonds getraceerd op citroen-brandewijn. Toen men het „edele” nat proefde, bleek het smakeloos te zijn. De fles bevatte niet, zoals was aangegeven citroen-brandewijn, maar thallium.
- * Een moeder van een groot gezin haalde bij mijn komst 6 bruine flesjes (zonder opschrift) uit de kelder: „kunt U proeven of ruiken welk flesje rattenvergif (thallium) bevat?” Gelukkig had nog geen der oudere kinderen de inhoud als azijn of iets dergelijks in het eten gedeponneerd.
- * Bij een onderzoek naar de aanwezigheid van ratten, vertelde een mevrouw vol trots: „ik bestrijd zelf de ratten en zal U laten zien waarmee”. In het kastje boven het aanrecht stond, naast jam, muisjes e.d., een flesje thallium.
- * In de bijkeuken van een boerderij lag op een plint, hoogte 1,30 m, een tube Zelio-pasta (thallium), bereikbaar voor de kinderen, die daar speelden.
- * Tijdens mijn bezoek aan een gemeentehuis werd Zelio-pasta afgegeven aan een schooljongen. Men vond dit „heel gewoon”. Het was gelukkig de laatste keer.
- * Voordat we in een restaurant (waar men ons kent) de lunch gebruikten, werd een fles thallium op onze tafel gezet met het verzoek deze te vernietigen. „De ratten zijn toch dood en . . . ’t is gevaarlijk spul”, zo werd gezegd. Het vergif zat aan de buitenkant van de fles!

Dat sommige bestrijdingsfirma's wel eens aan de royale kant zijn t.a.v. thallium, getuigen de volgende 2 voorbeelden:

- * Aan een leek werden tientallen liters afgegeven voor de rattenbestrijding, hoewel de man geen flauwe notie had van de gevaren van het vergif.
- * Soms treft men in bedrijven lege schaaltes aan, die bij nader inzien op de bodem restanten (uitgekristalliseerd) thallium bevatten, achtergebleven na verdamping van de vloeistof.

Attentie!

Geldend bij het gebruik van vergif in 't algemeen.

- a. Lees de waarschuwing op de verpakking nauwkeurig; het is beslist geen onnodige luxe.
- b. Verwijder die waarschuwing in geen geval. Het gevaar van ongeëtiketteerde verpakkingen heeft U boven kunnen lezen.
- c. Als geen vergif meer wordt gebruikt, ruim het restant dan op.
- d. Berg geen vergif of restanten op onder bereik van kinderen, maar achter slot en grendel!

Summum van roekeloosheid

Tot slot een „ongeluk” van recente datum: februari 1973. Een landbouwer spoot bij vergissing 18 stieren tegen schurft in met paration! Dat konden de dieren echt niet verdragen: 18 doden, schade f 60.000,—.

De eigenaar belandde met vergiftigingsverschijnselen in het ziekenhuis.

Hier waren 18 stieren het slachtoffer. Straks kost een dergelijke stommitieit aan 18 mensen het leven.

Redactie